

Ks. GRZEGORZ NOSZCZYK

**Sprawozdanie z konferencji naukowej „Idźcie i nauczajcie.
Zadania ewangelizacyjne dzisiaj”
(Zamek Sielecki w Sosnowcu, 27 XI 2004 r.)**

Spotkanie świata z Ewangelią dokonuje się zawsze w konkretnej rzeczywistości kulturowej, cywilizacyjnej i społecznej. Jest to w ostatecznym wymiarze spotkanie konkretnego człowieka z osobą Jezusa Chrystusa. Już w czasach pierwszej ewangelizacji pierwotnego Kościoła dostrzega się – mimo braku instytucji, projektów, planów duszpasterskich oraz tradycji intelektualnej – imponującą wprost zdolność misjonarską młodego Kościoła. Dziś, w dobie rozszerzającego się neopogaństwa, kiedy ewangelizacja nie jest postrzegana jako przekonywanie kogokolwiek do prawdziwości systemu i nie stanowi elementu filozoficznego dyskursu, Kościół znów zdaje się zwracać większą uwagę na świadectwo życia poszczególnych chrześcijan. Już ta prosta refleksja wystarczy, by ukazać różnice zachodzące między sytuacją dawnego i współczesnego Kościoła. Szukanie bowiem możliwości autentycznego ewangelizacyjnego zaangażowania w zewnętrznych – nie wynikających z samej wiary – uwarunkowaniach, takich jak środowisko kulturowe, społeczne czy przychylność władzy państwowej, w kontekście działań Kościoła pierwszych wieków wydaje się co najmniej publicznym wyznaniem słabości wiary i niedwuznacznym argumentem przemawiającym za koniecznością rozpoczęcia dzieła ewangelizacji od nas samych, abyśmy na nowo pojęli sens i znaczenie, jakie osoba Jezusa Chrystusa oraz wspólnota Kościoła mają dla konkretnego człowieka.

Konferencja naukowa, której temat przewodni brzmiał: „Idźcie i nauczajcie. Zadania ewangelizacyjne dzisiaj” zorganizowana wspólnie przez Wydział Teologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach i Instytut Akcji Katolickiej Diecezji Sosnowieckiej w Zamku Sieleckim w Sosnowcu była próbą odpowiedzi na pytanie o zadania ewangelizacyjne czekające Kościół współczesny. Obrady otworzył honorowy Patron konferencji JE ks. bp dr Adam Śmigielski SDB, który powiedział między innymi, że „Idźcie i nauczajcie” to apel i mandat dany przez Chrystusa Apostołom. Ksiądz Biskup spytał w swoim wystąpieniu, czy współcześni apostołowie Jezusa Chrystusa rzeczywiście nauczają, skoro górną granicę uczestnictwa wiernych diecezji sosnowieckiej w niedzielnej Eucharystii zamyka mało satysfakcjonująca liczba wierzących? Mówca zwrócił uwagę na swobodę głoszenia słowa Bożego w dzisiejszych warunkach społecznych i wezwał słuchaczy do pełniejszego realizowania zadań apostoelskich. Dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, ks. prof. dr hab. Wincenty Myszor, otwierając konferencję, zwrócił uwagę na fakt, że ewangelizacja dzisiaj powinna mieć wymiar regionalny. Nie możemy bowiem obrażać się na otaczający nas świat, z niego wyrastamy i w nim żyjemy. Ten właśnie świat staje przed nami jako ewangelizacyjne zadanie.

Kierunek naukowych poszukiwań wyznaczył ks. prof. dr hab. Piotr Nitecki z Papieskiego Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu, podejmując problem pójścia do świata z orędziem Dobrej Nowiny w kontekście „znaków czasu”, będących jedną z podstawowych kategorii teologicznych związanych z właściwym odczytywaniem wzajemnych relacji Kościoła i świata. Autor szczegółowo zanalizował pojęcie „znaków czasu”, uwzględniając nie tylko nadprzyrodzoną ich wymowę, ale także ich doczesne zakorzenienie w szeroko rozumianej sytuacji społecznej współczesnego świata. W tym właśnie kontekście zaprezentował i poddał krytyce te systemy filozofii społecznej, które pragną organizować dzisiejszą rzeczywistość w mniej lub bardziej wyraźnej opozycji do nauki społecznej Kościoła. Ważną częścią rozważań okazały się konkretne wskazania pastoralne, wynikające z diagnoz zawartych w „teologii znaków czasu”. W dialog Kościoła ze światem wpisało się również pojęcie misji z osobą Jezusa Chrystusa w centrum posługi misyjnej Kościoła, na co zwrócił uwagę ks. prof. dr hab. Jan Górski z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autor, po szczegółowej analizie terminu „misja” (także misja ad gentes) i prezentacji sposobów użycia obydwu pojęć od XVI w. do czasów współczesnych, przeszedł do pogłębionych refleksji nad przedmiotem i zadaniami misjologii. Przedstawił szeroko zarysowane refleksje chrystologiczne, uwzględniając zasadniczą rangę misji, jako sprawdzianu naszej wiary i miłości do Chrystusa. Ważną częścią rozważań były teologiczne i praktyczne aspekty inkulturacji, będącej najwłaściwszym wyrazem istoty Kościoła i jego posługi misyjnej. Wezwanie Chrystusa skierowane do Apostołów: „Idźcie i nauczajcie...” jest dziś – o czym mówił ks. dr hab. Jerzy Gocko SDB z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego – najważniejszym paradygmatem misyjnym i pastoralnym Kościoła, zaś sam Kościół Autor nazwał słusznie sakramentem ewangelizacji świata.

Kościół działający w świecie wykorzystuje w głoszeniu Ewangelii nie tylko tradycyjne metody przekazywania Dobrej Nowiny, lecz korzysta też z dobrodziejstw techniki. O mediach masowych w służbie ewangelizacji mówił ks. prof. dr hab. Andrzej Zwoliński z Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, zwracając uwagę na dobro z nich płynące i przestrzegając jednocześnie przed zagrożeniami duchowymi przy bezrefleksyjnym korzystaniu z ich treści. Nowe metody ewangelizacji proponowane przez Kościół stały się również podstawą do rozważań na temat ich wykorzystania w katechezie w wykładzie zatytułowanym: „Nowa ewangelizacja w warunkach polskiej katechezy”. Ks. dr Grzegorz Noszczyk z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach porównał w swoim przedłożeniu katechezę parafialną i szkolną w Polsce przed 1990 r. i po powrocie nauczania religii do szkół oraz postawił pytanie o konieczność nowej ewangelizacji w aktualnej polskiej rzeczywistości społecznej, na którą nie miały wpływ ma dominująca aktualnie ideologia liberalna.

Ks. dr Marian Szymonik ze Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego w Warszawie zwrócił uwagę na jedno z centralnych zagadnień nauk humanistycznych, jakim jest kultura. Biorąc pod uwagę fakt, że Kościół wciąż staje wobec wyzwań współczesności, Mówca ukazał środki zaradcze mające na celu pomoc w nawiązaniu dialogu między Ewangelią i kulturą współczesną. Odslaniając kondycję współczesnej kultury, podjął problem kryzysu religijności doby współczesnej i ukazał przeszkody, na jakie natrafia dzieło ewangelizacji w konfrontacji z niektórymi trendami społeczno-kulturowymi, bez wykluczenia i takich, które występują w łonie samego chrześcijaństwa. W końcowej refleksji Prelegent zwrócił uwagę, że ewangelizacja w swym istotnym wymiarze to także personalizacja życia społeczno-kulturo-

wego, czyli ukazywanie pełnego – z transcendentnym włącznie – wymiaru ludzkiej egzystencji.

Owoce konferencji poza oczywistymi wartościami poznawczymi była książka zatytułowana „Idźcie i nauczajcie. Wyzwania ewangelizacyjne dzisiaj” pod nauką redakcją ks. Grzegorza Noszczyka zawierająca pełne teksty referatów przedłożonych podczas sesji, poszerzone o publikacje ks. prof. dr. hab. Tadeusza Ślipki SJ, ks. dr. Grzegorza Ignatowskiego oraz ks. bp. prof. dr. hab. Andreasa Launa z Salzburga.

Mając na uwadze aktualną sytuację ideologiczną, społeczną i kulturową współczesnego świata, konferencja naukowa postawiła pytanie o to, jak uzyskać harmonię między Ewangelią a życiem, jak dokonać nowej syntezy chrześcijaństwa z czekającymi go wyzwaniami. Odpowiedź, choć złożona, bez wątpienia polega na odkryciu, że najważniejsze jest niesienie prawdy, za którą tęskni współczesny świat. Ewangelizacja sama w sobie jest odpowiedzią na tę tęsknotę godną poważnej uwagi i refleksji.